

[Hans Nielsen.]

demokrater er i Strid med vor Fortid, naar vi mener at kunne forkaste en saadan Import af Varer, der er lavet og fabrikeret for en ussel, ringe Arbejds løn. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i saa Henseende. Mig bekendt er det mange Aar siden, at en af Socialdemokratiets allerførste Teoretikere og store Mænd, Karl Kautsky, fremsatte den Udtalelse — og den er billiget af alle Landets Socialdemokrater —, at Varer kan være produceret og fremstillet under saa usle og elendige Arbejdsforhold, at det kan være forsvarligt, at Arbejderne i et andet Land forlanger, at de ikke maa komme ind i Landet.

Der er ikke nogen ny Politik i det; det tager det ærede Medlem fuldstændig fejl i. Men jeg er jo enig med ham paa en Maade, naar han siger, at god Arbejds løn giver ogsaa stor Arbejdsydelse. Det vil den i al Almindelighed gøre. Men det forhindrer ikke, at brutale og hensynsløse Arbejdsgivere i et Land for en Tid kan udnytte usselt betalte Arbejdere, saaledes at de bliver forholdsvis hurtigt slidt op, og paa den Maade tilvender Arbejdsgiverne sig en større Profit. Det er efter min Mening det, der foregaar i Czekoslovakiet og adskillige andre Lande; det er skændig Rovdrift af Mennesker, og den søger man at værgе sig imod i andre Lande paa bedst mulig Maade. Det er ikke andet, vi ønsker fra vor Side, end at der træffes Foranstaltninger mod, at Varer, udført under saadanne Vilkaar kommer ind og ødelægger vort eget Erhvervsliv og kaster vore egne Folk paa Gaden.

Drachmann: Det er jo en gammel Sandhed, at det er vanskeligt at gøre Folk tilpas, navnlig maaske i en Rigsdag; for medens det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen syntes, jeg var saa overordentlig nøjsom, og var ligefrem forarget paa mine Vegne over denne Nøjsomhed, saa syntes det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at de Konservative nu igen har opnaaet saa uhyre meget: den højtærede Minister var rendt fra sine tidligere Standpunkter o. s. v. — alt dette, man fra radikal Side altid er saa ivrig for at fremsætte i den ædle Hensigt at lægge saa mange Vanskeligheder som muligt i Vejen for det Samarbejde, det *reelle* Samarbejde her i Rigsdagen, som man paa Møderne ude i Landet altid paakalder og altid ekscellerer i indtil Overdrivelse.

Maa jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at vi er ganske klare over, at dette Forslag er overordentlig be-

grænset; det fremgik jo ogsaa af mine Udtalelser før. Men samtidig maa man ikke glemme, at vi netop som supplerende og som sigtende mod den større generelle Krise har fremsat vort specielle Forslag, hvor Kriteriet er den stedfindende Vækst i Importen og i Arbejdsløsheden, og hvorved vi jo ønsker at udstyre Statsmagten med de Midler, der er fornødne, og som er helt anderledes effektive og derfor giver Mulighed for at imødegaa den Krise, vi er inde i, og som kan ventes og frygtes at blive fortsat.

Der er en enkelt Sætning fra det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som jeg kunde ønske at imødegaa. Det er denne Frase om, at „Høj Løn giver billig Produktion“. Det er vist lidt vel velkøbt. Jeg tror snarere, man kan vende det om og sige, at den billige Produktion *kan* give høj Løn, nemlig den billige Produktion, som har Mulighed for at være billig gennem den sikre Afsætning. En Produktion skal naturligvis for det første være teknisk dygtig, og kan den saa være sikker paa sin Afsætning, paa at blive afsat i Massevis, har den ogsaa Mulighed for det, vi alle ønsker, vil blive Tilfældet, at den kan give den høje Løn.

Det ser vi paa de Industrier, ogsaa af de danske Industrier, hvis Afsætning ligger godt, sikkert og sikret; de kan give de høje Lønninger og giver dem ogsaa, men at komme med en saa letkøbt Frase, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard her kom med som sit eneste Bidrag til Løsningen af det Problem, der ligger for i Dag, det er dog vist en lidt for mager Indsats. Jeg vil ikke tale om tidligere radikale Importreguleringer og elastisk Importpolitik; men jeg savner det ærede Medlems Interesse af allernyeste Dato for et erhvervspolitisk Udvalg i Rigsdagen og hele det Arbejde, der skulde tages op i et saadant Udvalg. Alt det var forsvundet i Dag, og tilbage var der blot blevet nogle Betragtninger af diametralt modsat Natur af dem, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte.

Den højtærede Minister var øjensynlig tilfreds med de anerkendende Udtalelser, jeg havde fremsat om Udvalget. Jeg haaber, at man virkelig kan komme til et i alt Fald relativt godt Resultat gennem Udvalgsarbejdet. Men den højtærede Minister var jo vred; i alt Fald tilsyneladende var der lidt af den tidligere Barskhed i Stemmen, da han skulde forsvare sig imod, at man igen vilde bære ham med et Diktatur eller alt det, som nu denne Regering med en Beskedenhed, der er alt for klædelig, altid modsætter sig.

Jeg lægger nu ikke saa uhyre megen